

[MAMROTAĆ *vb impf*

inf mamrotać.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Wydawać mrukliwe dźwięki; cicho lub niewyraźnie mówić; tu pogard. o bezmyślnym odmawianiu modlitw: Bo nie k temu to Apóstoł nápiśał/ żeby Chriřtianie nie mieli czego robić/ iedno mámrotác/ álbo wrzeřzczyć/ á rzkomo fie Bogu modlić. BudUrząd 20v.

mamrotać co: Zdrowe marie z Pacierzem i Credem mamrotać MurzNT 110 (Linde).

Synonimy cf MAMRAĆ.

Formacje współrdzenne cf MAMRAĆ.

FP